

Principer för finansierings- och placeringsverksamheten

Innehåll

Principer för finansierings- och placeringsverksamheten	2
1 Finansieringsverksamhet	3
1.1 Beslutsfattande i fråga om finansiering	3
1.2 Principer för anskaffning av långfristig och kortfristig finansiering	3
1.3 Hantering av finansierings- och refinansieringsrisker	4
1.4 Hantering av ränterisker	4
2 Placeringsverksamhet	5
2.1 Kortfristig placering av kassamedel	5
2.2 Donationsmedel som placeras som uppdrag	5
2.3 Principer som styr placeringsverksamheten	6
3 Utlåning	7
4 Borgen	8

Principer för finansierings- och placeringsverksamheten

Principerna för finansierings- och placeringsverksamheten fastställer de grundläggande utgångspunkterna för ordnandet av välfärdsområdets finansieringsverksamhet, placeringsverksamhet, utlåningsverksamhet och borgensverksamhet. Detta dokument motsvarar de grunder för skötseln av tillgångarna och för finansierings- och placeringsverksamheten som avses i 22 § i lagen om välfärdsområden och som välfärdsområdesfullmäktige beslutar om.

Syftet med principerna för finansierings- och placeringsverksamheten är att säkerställa

- att finansierings- och placeringsverksamheten genomförs på ett enhetligt sätt oberoende av person och i enlighet med principerna för god förvaltning
- den finansiering som krävs för serviceverksamheten och investeringarna samt att en tillräcklig likviditet upprätthålls också för oförutsedda situationer
- minimering av finansieringskostnaderna och finansieringsriskerna genom analytisk finansieringsplanering och effektiv konkurrensutsättning
- placeringsverksamhetens samt utlånings- och borgensverksamhetens effektivitet och riskhantering.

I Västra Nylands välfärdsområdes finansierings- och placeringsverksamhet tas hänsyn till ESG-kriterierna, som särskilt i placeringsverksamheten hänför sig till beaktande av miljöfaktorer, socialt ansvar och god förvaltningssed.

Principerna för finansierings- och placeringsverksamheten gäller i tillämpliga delar hela välfärdsområdeskoncernen. Således ska man i välfärdsområdets dottersammanslutningar sträva efter att iaktta samma principer som iakttas inom välfärdsområdet (modersammanslutningen). Undantag från tillämpningsområdet för principerna utgörs av välfärdssammanslutningar som hör till välfärdsområdeskoncernen samt sådana sammanslutningar där välfärdsområdets ägarandel är liten (under 50 procent). Beslut om principerna för välfärdssammanslutningarnas finansierings- och placeringsverksamhet fattas separat i respektive välfärdssammanslutning. I välfärdsområdets koncerndirektiv kan det utfärdas närmare bestämmelser om principerna för koncernsammanslutningarnas finansierings- och placeringsverksamhet.

1 Finansieringsverksamhet

Finansieringskällor för välfärdsområdet är statlig allmän finansiering, avgifts- och försäljningsintäkter, understöd samt finansiering på villkor för främmande kapital. Med inkomsterna täcks utgifterna för välfärdsområdets verksamhet, investeringarna och låneskötselutgifterna.

Även om upphandlingslagen inte gäller anskaffning av finansiering, kan välfärdsområdet antingen konkurrensutsätta alla sina betydande finansieringsbehov på marknaden eller på annat sätt försäkra sig om att besluten är marknadsmässiga. Derivat kan också ingås utan konkurrensutsättning, eftersom utnyttjande av tajmningen, bearbetning av gamla avtal och avsaknad av jämförbara anbud inte alltid talar för konkurrensutsättning.

Bestämmelser om användningen av främmande kapital i välfärdsområden finns i lagen om välfärdsområden (611/2021). Välfärdsområdet får ta långfristiga lån endast för finansiering av investeringar enligt den godkända investeringsplanen. Det har inte utfärdats några begränsande bestämmelser om kortfristiga lån eller finansieringsleasing i lagen om välfärdsområden.

Välfärdsområdets likviditet tryggas genom att man säkerställer tillräckligt stora och likvida kassamedel. Praxis för likviditetshantering beskrivs nedan.

1.1 Beslutsfattande i fråga om finansiering

I välfärdsområdets budget fastställs årligen en fullmakt att uppta kortfristiga och långfristiga lån. Grunden för bestämmandet av fullmakten är att tryggavälfärdsområdets likviditet under budgetåret. Den fullmakt att uppta långfristiga lån som fastställts i budgeten får inte stå i strid med välfärdsområdets fullmakt att uppta lån som statsrådet årligen fastställer.

Befogenheten att uppta långfristiga och kortfristiga lån samt använda finansieringsleasing har fastställts i välfärdsområdets förvaltningsstadga och vidare i verksamhetsstadgan, om befogenheten enligt förvaltningsstadgan har delegerats vidare genom verksamhetsstadgan.

1.2 Principer för anskaffning av långfristig och kortfristig finansiering

Anskaffningen av främmande kapital kan indelas i kortfristig (under 12 månader) och långfristig (12 månader eller mer) finansiering.

För välfärdsområdets kortfristiga finansieringsbehov används i första hand välfärdsområdescertifikat, som är skuldförbindelser som välfärdsområdet emitterat. Välfärdsområdesfullmäktige beslutar om att öppna ett program för välfärdsområdescertifikat enligt finansinstitut och fastställa en limit per

finansinstitut. Program för välfärdsområdescertifikat har ingåtts med flera finansinstitut för att säkerställa konkurrensutsättningen av finansieringen och tillgången till finansiering. Välfärdsområdet kan som kortfristig finansieringskälla också använda skuldebrev som är kortare än ett år eller konto- eller kreditlimiter som tillhandahålls av penninginstitut.

För välfärdsområdets långfristiga finansieringsbehov används bilaterala skuldebrevslån, masskuldebrevslån och finansieringsleasing.

Både kortfristig och långfristig finansiering tas endast i euro.

Tillåtna motparter i bilaterala skuldavtal eller derivat är alla sammanslutningar med officiell koncession som är verksamma på finansmarknaden. Andra eventuella motparter är inhemska och utländska privata investerare, som regelbundet är verksamma på finansmarknaden och erbjuder finansiering i form av obligationslån. Beträffande dessa är det vanligen en bank som fungerar som förmedlare och lånedokumentationen kan upprättas inom ramarna för någon annan lag än Finlands. Typiska länder som används är till exempel Tyskland, England och de övriga nordiska länderna.

1.3 Hantering av finansierings- och refinansieringsrisker

Välfärdsområdet strävar efter att hantera finansieringsrisken genom att på ett mångsidigt sätt utnyttja den finansiering som aktörerna på marknaden erbjuder.

Välfärdsområdet strävar efter att hantera likviditets- och refinansieringsrisken genom att använda lån med rak amortering, annuitetslån eller bulletlån. Refinansieringsrisken hanteras genom att man ser till att lånen i låneportföljen förfaller med jämna mellanrum genom planering av löptider.

1.4 Hantering av ränterisker

Välfärdsområdet strävar efter att hantera ränterisken genom att diversifiera låneportföljen mellan lån med fast och rörlig ränta samt genom ränteskyddsåtgärder.

Ränteskyddsinstrument är bland annat ett räntetak som är bundet eller en räntekrage som är bunden till lånet. Derivatinstrument får endast användas för att omvandla lån med rörlig ränta till lån med fast ränta. Derivatinstrumenten ska vara lånespecifika.

Målet för variationsintervallet för skyddsgraden i välfärdsområdets låneportfölj är 30–80 procent av det totala lånebeloppet. Den rådande skyddsgraden påverkas av det allmänna läget på räntemarknaden och av synen på hur räntorna kommer att utvecklas i framtiden samt av lånebeloppet och dess förväntade utveckling. Med skyddsgrad avses den del av ränteriskpositionen för vilken följande räntebindning ligger mer än 12 månader framåt i tiden.

Som skyddade lån betraktas sådana lån som är bundna till fast ränta eller som är lån med rörlig ränta och som med derivatinstrument har omvandlats till lån med fast ränta.

2 Placeringsverksamhet

Placeringsverksamheten omfattar placering i anslutning till välfärdsområdets verksamhetsområde och placering av kassamedel. Dessutom kan välfärdsområdet ha donationsmedel som placeras som uppdrag. Placeringsverksamheten ska basera sig på ekonomisk avkastning och minimikravet är en låg risk för förlust av kapital. Placeringsverksamheten ska planeras så att den tryggar välfärdsområdets likviditet och beaktar kartläggningen av och skyddet mot de risker som är förknippade med placeringsverksamheten.

Välfärdsområdet anlitar vid behov utomstående tjänster inom placeringsrådgivning och förmögenhetsförvaltning för att optimera funktionerna och säkerställa tillräcklig sakkunskap, till exempel med tanke på riskhanteringen. Välfärdsområdet kan helt eller delvis överlåta förmögenhetsförvaltningen till en eller flera förmögenhetsförvaltare i form av konsulttjänster eller tjänster med diskretionär fullmakt.

2.1 Kortfristig placering av kassamedel

Om det med tanke på räntesituationen är ändamålsenligt och möjligt enligt villkoren för skuldebrev, kan man sträva efter att kortfristigt placera eventuella överskottskassareserver eller minska det främmande kapitalet med medlen.

Vid placeringen av kassaöverskott ska man iaktta allmän försiktighet samt de principer som är väsentliga med tanke på ansvarsfullheten och tryggheten av likviditeten. Sålunda investeras kassaöverskottsmedel endast i kortfristiga placeringsinstrument, för vilka pris- och kreditriskerna bedömts vara små med tanke på helheten. Vid valet av placeringsinstrument gynnas direkta och kostnadseffektiva placeringslösningar och placeringarna görs i regel i form av ränteplaceringar i euro.

2.2 Donationsmedel som placeras som uppdrag

Donationsmedel som erhållits som välfärdsområdets uppdrag kan vara fast egendom, värdepapper, andelar, pengar, banktillgodohavanden eller annan lös egendom. Föreskrifterna i gåvobreven eller testamentena styr användningen av donationsmedlen. Om det inte finns några villkor som bestämmer användningen, sköter välfärdsområdet medlen med iakttagande av omsorgsfullhet och på det ändamålsenliga sätt som bedöms vara bäst.

2.3 Principer som styr placeringsverksamheten

De långfristiga placeringarna riktas till likvida och säkra fondplaceringar eller direkta aktieplaceringar som kan realiseras, det vill säga snabbt omvandlas till penningmedel som välfärdsområdet kan använda (högst en vecka). De direkta aktieplaceringarnas vikt i placeringsportföljen får vara högst 20 procent och aktieplaceringarnas vikt högst 40 procent när placeringsportföljen har ett värde som överstiger 1,0 miljoner euro.

Välfärdsområdet strävar efter att hantera marknadsriskerna på olika sätt. Valutarisken hanteras genom placeringar endast i placeringsinstrument i euro. Man strävar efter att hantera ränterisken genom att diversifiera placeringarna tidsmässigt och enligt ränteperiod. Målet är att hantera prISRISKEN genom att undvika stora engångsinvesteringar. Man strävar efter att hantera de risker som är förenade med förlust av kapital genom att diversifiera placeringarna i olika objekt.

3 Utlåning

Välfärdsområdet beviljar inte utlåning till andra än sina koncernsammanslutningar, med undantag för lån från fonden för social kreditgivning. I stadgarna för fonden för social kreditgivning fastställs vilka lån som beviljas i samband med social kreditgivning.

Utgångspunkten är att koncernsammanslutningarna ska skaffa den finansiering de behöver på marknaden. Ett lån får inte beviljas om det innebär en betydande ekonomisk risk. Beviljandet av lånet föregås alltid av en riskanalys och en granskning av de rättsliga ramarna för beviljandet. Vid analysen av riskerna med lånet bedöms lånets storlek och dess inverkan på välfärdsområdets ekonomi samt bedöms kraven på motsäkerheter. Motsäkerheten ska vara tillräcklig för att den risk som är förknippad med lånet som beviljas ska kunna jämkas.

På utlåning tas det ut ränta. Vid fastställandet av räntenivån ska EU:s regelverk om statligt stöd beaktas.

Om en dottersammanslutning har andra ägare kan välfärdsområdet delta i finansieringen av bolaget endast i proportion till ägarandelen.

Koncernsammanslutningarna kan också beviljas finansiering på villkor för eget kapital. Eventuella finansieringsinstrument är teckning och ökning av aktiekapitalet och grundkapitalet, placering i fonden för inbetalt fritt eget kapital (en s.k. SVOP-fond) samt kapitallån. Inga motsäkerheter krävs för kapitallån.

Beviljandet av lån begränsas i synnerhet av Finlands och EU:s lagstiftning. De detaljerade villkoren för varje lån fastställs separat för varje fall som tas upp till beslut. Lån inom social kreditgivning kan beviljas av välfärdsområdet inom ramarna för regleringen.

4 Borgen

Välfärdsområdet får bevilja en sammanslutning som bedriver verksamhet i ett konkurrensläge på marknaden borgen eller annan säkerhet för en skuld eller annan förbindelse endast om sammanslutningen hör till välfärdsområdeskoncernen, om den kontrolleras av välfärdsområdena tillsammans, av ett eller flera välfärdsområden och staten tillsammans eller av ett eller flera välfärdsområden och en eller flera kommuner tillsammans.

Välfärdsområdet får trots ovannämnda punkt bevilja borgen eller annan säkerhet, om detta grundar sig på ett stödprogram eller enskilda stöd som godkänts enligt lag eller hänför sig till en skyldighet att tillhandahålla tjänster som ålagts en sammanslutning eller stiftelse.

De detaljerade villkoren för varje borgen fastställs separat för varje fall som tas upp till beslut. När välfärdsområdet beviljar borgen beaktar det alltid efterlevnaden av EU:s bestämmelser om statligt stöd och tillämpliga nationella bestämmelser.

För borgen tas det ut en borgensprovision, som fastställs separat för varje enskilt fall.

En central risk med borgen är att huvudgäldenären hamnar i insolvens, varvid välfärdsområdet åläggs betalningsskyldighet i fråga om borgensbeloppet. Beviljandet av borgen föregås alltid av en riskanalys och en granskning av de rättsliga ramarna för beviljandet. Vid analysen av riskerna med borgen bedöms borgens storlek och dess inverkan på välfärdsområdets ekonomi samt bedöms kraven på motsäkerheter. Motsäkerheten ska vara tillräcklig för att den risk som är förknippad med borgen ska kunna jämkas.